

Нисам ја потписао Бриселски споразум, рече председник Србије Александар Вучић у Рашкој и остави нас у чуду. Истина, није, али је и те како учествовао у његовом склапању као тадашњи први потпредседник Владе. Тај споразум није једини који није Вучић потписао, а о којем је заправо он одлучивао. На списку се, између осталог, налазе и споран уговор о “Београду на води”, ПКБ, “Линглонг”...

„Нисам ја тај који је потписао Бриселски споразум, али сам ја тај који није дозволио Приштину у УН. Дошао сам овде лично, јер сам обећао да нећу дозволити нови погром над Србима“, рекао је Александар Вучић у Рашкој на састанку са Србима, уплашеним и до сржи потресеним догађајима са севера Косова, хапшењима косовске полиције и рањавањем Срећка Софронијевића.

И тако је председник “опрао руке” од Брисела, јер потпис је ставио Ивица Дачић, тада

премијер Србије.

А што сте спавали на поду председниче?

Као да сви патимо од колективне амнезије и да смо заборавили да је и те како одлучивао о томе шта ће Србија у Бриселу потписати.

„Кад су ми запретили каријером, ја сам легао на под и рекао (Ивици) Дачићу да тамо иде и да не потписује ништа и три сата сам спавао. Тад су научили да је боље да не врше никакав притисак“, говорио је Вучић више пута о томе како су изгледали преговори у Бриселу.

Коментаришући ограђивање председника Србије, политиколог Цвијетин Миливојевић каже:

„Истина, није Александар Вучић потписао Бриселски споразум, он се хвали како је наша делегација на челу са Дачићем хтела да потпише још гору варијанту, али захваљујући њему који је спавао на поду и ништа није јео, та гора варијанта је избегнута. Па смо потписали ову, која је не само у сукобу са Уставом ове земље, већ и са здравим разумом. Оно што је предвиђено Бриселским споразумом може да уради само неко ко је уцењен или неко ко појма нема о држави, нити о међународном праву. И истина је није га Вучић потписао, он је натерао Ивицу Дачића да то парафира. А то што је неко други потписао, оно што је он наредио заправо јесте један добар алиби“, каже Миливојевић.

Јер, кад нема потписа, нема ни одговорности.

„Ни на једном од тих уговора нема Вучићевог потписа, а сви знамо да без његове иницијативе и наређења ништа у Србији не може да се заврши. А потписа нигде, јер као председник државе и не може то да ради. Једино је ту Вучић испоштовао оно што му налаже Устав, па се на многим економским уговорима о којима се често полемише у јавности, не налази његов, већ потпис Зоране Михајловић, Синише Малог, Ивице Дачића... Тако да у правноформалном смислу, ако се буде покретало питање

одговорности, он за све то као и за Бриселски споразум може да каже “ја то нисам потписао” – објашњава Цвијетин Миливојевић.

Пријатељи Арапи и браћа Кинези

Кад смо код папира и уговора на којима нема Вучићевог потписа, а који су основано критиковани у јавности јесте читав низ послова који је склопљен са фирмама из Емирата. А сви знамо да председник Србије неретко у јавности говори о пријатељству са шеиком Бин Заједом, представљајући га као великог инвеститора и добротинитеља. Изјава о стратешком партнерству, коју је Вучић једино потписао, био је увод у читав низ послова са компанијама из Емирата.

Ту је, пре свега, уговор о “Београду на води”, којим је арапској компанији “Игл хилс” практично поклоњено земљиште у центру Београда. Уговор је потписала тадашња министарка грађевинарства Зорана Михајловић.

Проблематична је била и продаја Привредног комбината Београд (ПКБ) испод сваке цене. У игри је поново била фирма из Емирата Ал Дахра, а 17. 000 хектара пољопривредног земљишта продато је по недопустиво ниској цени од 4.700 евра по хектару. Сама компанија је у свом финансијском извештају навела да су у том послу захваљујући ниској цени била “добра” преко 100 милиона евра. Уговор о продаји пољопривредног земљишта ПКБ-а Ал Дахри потписао је тада државни секретар Министарства привреде Драган Стевановић.

На ред су дошла и кинеска улагања. Треба подсетити да се председник лично врло често хвали пријатељством са председником Кине Си Ђинпингом, којег неретко назива “братам”.

Захваљујући међудржавним споразумима компаније из ове земље граде путеве по Србији. Те цене су уговорене директно без тендера. Кинези граде и фабрике. Једна од њих је “Линглонг” у Зрењанину. Уговор је потписао министар финансија Синиша Мали, а грађани су добили једног од највећег загађивача и руководство које игнорише питања новинара и јавности.

Црне листе

Цвијетин Миливојевић каже да је након потписивања Бриселског споразума и критике истог он стављен на црну листу Александра Вучића.

– Поред свега тога, након Бриселског споразума направљена је црна листа људи којима је забрањен приступ РТС-у и прорежимским медијима, како не би критиковали оно што је потписано. Међу тим особама сам и ја. Произвели су нас у државне непријатеље управо због критике онога што је потписано, а што је ван сваке памети – наводи Миливојевић.

(Нова)